

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Svmma, Sive Avrea Armilla Bartholomæi Fvmi Placentini,
ordinis Prædicatorum, ac hæreticæ prauitatis Inquisitoris**

Fumo, Bartolomeo

Antverpiae, 1570

Infernvs.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30427

Dum quod putat Panor. in c. quere-
lam. de iur. iu. & collatio facta infami-
ipso iure est nulla, per regulam, infamia
mib⁹, de regu. iur. lib. 6. & 1.2. c. de di-
gnit. Facit capit. inter dilectos .de ex-
cel. prælat.

SONDEMNATVS directè à indi-
ce ordinario de falso commissione in of-
ficio testificandi, est infamis: vt in ca-
pitulo, cum dilectus de ord. cognitio.
circa huem. securis directe non fuita.
Etum contra eum, sed ut à testimonio
repelleretur argumen. in dict. capitulo.
cum dilectus. Sententia tamen arbitrii
non infamat. ff. de his, qui not. inf. le-
ge. quid ergo.

SO L V S princeps à sibi subiectis po-
test infamiam tollere, & Papa simili-
liter à suis subiectis directe, secundum
Panor. in c. cum ce. de sent. & re iudi-
indirecte autem aliquando Episcopus
dispensat in casibus sibi à iure permis-
sis, vt super infamia adulterij, cum su-
per adulterio dispensat.

RESTITVVS per Imperatorem
non egit alia dispensatione vt promo-
veatur, secundum Pan. in dicto capit.
cum te. dummodo egerit peniten-
tiam. idem dic de restituто per Regē
non recognoscetem superiorem. Vel
si crimen fuerit notarium, episcopus
dispensare poterit.

IN FAMIA canonica per quodcū-
que peccatum mortale incurrit, vt in
c. infames. 6. q. 1. & cum datur perse-
uerantia in crimine, indubitate repellit
ab accusatione, & testimonio: sed
sublato crimen, securis est, vt communi-
niter tenetur. gl. in c. illi qui. 6. q. 1. Pa-
in d. c. testimonium.

IN FAMIA facti incurrit ali-
quando à crimine, aliquando ex ali-
quo alio, vt quia fuit incarcerated, vel
quia fuit propter crimen à testimonio
repulsi: vt in dicto cap. testimoniuо.
& alijs multis modis. Vide Tab. ibi.
§. ultim. Vel quando apud graues, &
bonos viros ex aliquo facto infama-
tus est.

IN FAMIA facti in criminalibus
repellit indubitate testimonio, & in ca-
sus grauioribus, secundum Bald. nisi secundum essentiam descendit, & hoc

quò ad præsumptionē in alijs admitti
creditur, plus, & minus, secundum
quantitatē infamia, iuxta text. c. li-
cēt. de proba. Et tollitur hæc infamia
quò ad iuri effectum per emendatio-
nem, cùm tollatur per purgationem,
quod minus est, per c. decretu. s. quæ-
stion. s. & in cap. cùm in iuuentute. de
præsumpt.

IN FAMIA non faciunt dicta
paucorum, & leui. Et not. quod om-
nis infamis, siue iuris, siue facti, repelli
debet à promotione, siue ht dignitas,
siue ordo, quia portat dignitatis infamia
non patere non debent, per regu-
lam, infamibus. de re. iu. lib. 6. nec ta-
les possunt esse indices, vel procurato-
res, per d. regulam, quamvis possint es-
se arbitri. c. titia. 3. q. 7 Repelluntur ab
accusatione, l. qui accusare, ff. de accus.
& à postulando. l. i. ff. de postul. Indu-
cit querelam in officio testamenti l.
statres. cap. de officie. testam. Inducit
purgationem canonica, si videtur
iudici. capitu. veniens. de accus. Et quā
uis collatio facta talibus ipso iure si
nulla, per d. regulam, infamibus, tamē
quod debeat priuari beneficio, non
est text.

IN FERNVS.

IN FERNVS damnatorum secun-
dum Tho. 4. sent. d. 45. probabiliter
creditur esse in medio terra, ideo si
quis hoc negaret, non videretur hereti-
cus: negare tamen infernum esse, &
Christum ad inferos descendisse, ha-
reticum esset: quia contra sacram scri-
putam expresse est. Dicitur enim de
divite in Evangelio: Mortuus est di-
vus, & sepultus est in inferno, &c. Et
in Symbolo dicitur: Descendit ad in-
feros, & ec. Forte etiam esset hereticus
pertinaciter tenere Christum non de-
scendisse ad limbum patris, nisi secun-
dum virtutem, & nō secundum essen-
tiati, propter illud Apostoli ad Ephes.
4. Quid est quod ascendit, nō si quia
descendit primum in interiora par-
tes terra? ideo sicut secundum essen-
tiati verē ascendit, ita anima Christi

x 3 fide

INFIDELITAS.

Fide tenendum. Ita tenet Tho. 3. part. q. 52. a. 2. Non tamē scio hoc esse ad-
huc ab ecclesia statutum.

INFIDELITAS.

INFI DELITAS opposita fidei, quæ theologica virtus est, secundū Tho. secunda secundā. q. 10. a. 1. dupli- citer potest sumi, scilicet pure, negati- vē, & contrariē. Primo modo non est peccatum, sed nō agis habet rationem pœnae, quia talis ignorantia diuinorū ex peccato primi parentis secuta est: tamen taliter infideles damnatur propter alia peccata, quæ sine fide remitti non possunt. Si autem sit infidelitas non solum pure negationis, sicut est in pueris, sed priuationis, ut est in mul- tis, qui possent habere fidē si yellēt, & negligunt audire, tunc est peccatum, iuxta illud Ioh. 1: 15. Si non venissem, & locutus es non fuisset, peccatum nō haberent, scilicet infidelitatis: secundū August. ibi. Cōtrariē enim sumpta, di- stinguitur in tres generales species, sci- licet eorum, qui nunquam credide- sunt in Christo, ut sunt Paganicorū, qui crediderunt in figura, ut sunt lu- dī: & eorum, qui crediderunt in veri- tate nuda, ut sunt Christiani hæreti- ci. Et quanuus species infidelitatis sint quasi infinita, secundum quod sunt diuersi: cum hæreticorum, non opor- tet confessorem de huiusmodi solici- tum esse, sed tantum curare medica- zinē afflīte pānitenti, & ab extore re- mouere, & in fine illum firmate.

IN C V R R I T V R autem hoc pe-
ccatum, primo ex intentione, cūm scili-
cet quis in his, quæ ad necessitatem fi-
dei spectare nouit, ab ecclesia disserit,
deliberatē credendo oppositum: &
hoc est mortale maximum. Et si talis
Christianus est, dicitur hæreticus, &
est excommunicatus, suprā. Excom-
municatio 9. Secundū accidit, quod
ad primos animi motus, ut cūm ex
aliqua tentatione, vel aliquo occur-
renti articulo quis aliqualiter vide-
tur vacillare ne his, quæ ad fidem per-
tinent, non tamen deliberatē conser-
pes puniendi sunt, per ea, in nonnullis, de-

tit: tunc veniale est peccatum propriet imperfectionem aētus. Tertio, ex parte ignorantiae, vt quia se sit qui- dem hoc ad fidem spectare, sed nescit se in hoc errare: vel quia nescit hoc ad fidem spectare, idē affirmat, & assertit errorem, quem tamen non credit errorem. Tunc si talis intendit stare in his, quæ sunt fidei, non incurrit peccatum mortale: quia non forma- liter, sed tantum materialiter ei rati. In tali errore fuit Cyprianus martyr, ut in can. prēter hoc, 32. d. Posset tamen contingere peccatum ex nimia adhæ- sione, vel pertinacia, vel superbia, & huiusmodi. Consernit Caieta, in summa ibi. Ideo à tali pertinacia maximē caendum est omnibus: quoniam hu- iusmodi hominem hæreticum consi- tueret.

OMNIS actio infidelium quecumque sit relata ad finem suæ infidelita- tis, ut si iuuenient gratia seruādi legem suam, peccatum est, secundū Thom. vbi suprā. & per gloss. ad Ro. 14. super illud: Omne quod non est ex fide, pec- catum est. Vbi dicit gloss. Omnis in- fidelium vita est peccatum. Et se- quitur, quia omnis infideliter viuens vel agens, vehementer peccat, idē est peccatum mortale, aliter vehementer non diceretur.

INFI DELITAS hæreticorū, gra-
uius peccatum est simpliciter loquen-
do, omnibus peccatis ad infidelitatem pertinentibus, secundū Tho. vbi su-
prā: quia promissæ & cognitæ fidei re-
nuntur, & quia plus alijs peccatis no-
net, dum fundamentum omnium bo-
norum subuerit.

SA nō licet de fide disputare, suprā.
Disputatio Hæretici, qui semel fi-
dem receperunt, & postmodum re-
trocesserunt, sunt ad fidem compel-
lendi, & corporaliter puniendi at-
gu. 45. d.e. de Iudais. Alij autem fide-
les non: quia credere voluntarium est.
Sunt tamen compescendi, ne fidem blasphemant, vel illi iniuriant faciant,
aut eam quoquomodo impediant: se-
cundū Thom. suprā. & per princi-
pē puniendi sunt, per ea, in nonnullis, de-

